

K denním událostem

V minulých dnech vyšly v Čechách zápisky dra. Edwarda Grégra, jednoho z nejlepších českých lidí. Jsou velmi zajímavé už z té příčiny, že poskytují pohled do duševní dílny jednoho z nejčelnějších politiků za celou řadu let. Od rázi se v nich čítá a poctivá duše velkého politika, který neměl jiného cíle, než prospěti svému národu. Na jednom místě tohoto svého denníku mluví o žurnalistech a praví mezi jiným, že patří k tomu povaha, chce-li člověk být českým novinářem. Zelenou píseň bje vláda a krom toho píchají i naši často jehlami nehonetných pomluv, klepů a podezření a to bolívá více, než cokoli jiného. Z toho lze souditi, že český novinář ve vlastní nalézá se vlastně v dvojném ohni. Česko-americký novinář má sice od vlády pokoj, ale to píchání, hanobení a podezřívání novináře našíneji je zde do té míry rozšířeno, že způsobí tolik bolesti, jako tam oba ty ohně dohromady.

Američtí Čechové chystají se k oslavě stých narozenin prof. Lad. Klácela, které připadají na 7. dubna tohoto roku. Jak na jiném místě dočte se čtenář, chcižští Čechové uspořádají dne 5. dubna t. r. slavnost, při níž práce Klácela, jako národního buditele a průkopníka svobodomyšlnosti bude náležitě oceněna. Dne 7. dubna pak položen bude věnec na hrob jeho v Belle Plaine, la. Klácelovi vedle toho dostane se ocenění spísem prof. F. V. Krejčího, který vyzval byl, aby kritické studii o práci Klácelové napsal. F. V. Krejčí má jako kritik a jako literát ve vlastní zvěné jméno a nepochybujeme, že dílo jeho bude v každém ohledu velmi zajímavé. Jak vyrozumíváme, dílo toto vedle vyjádření ve staré vlasti vyjde i zde, takže každému krajanu bude umožněno práci tuto si opatřiti.

"Deník Novověku" v posledním svém čísle přináší následující poznámku: Někteří lidé myslí, že svobodomyšlnost postaví na nohy organizování a přednáškami. Na čtení a vydání podporování svobodomyšlnosti tisku váhu nekladou, ten jest jim jen k tomu, aby své věci rozlašovali a snad i k tomu, aby na své odpůrce útočili. Ti lidé se však přsvědčí, že nejdůležitějším činitelem svobodomyšlnosti jest dobrý svobodomyšlný tisk a že pravidelné a bedlivé čtení takového tisku jest jedinou zárukou, že svobodomyšlnost nejen neumdlá a nezanimke, ale bude kvěsti. Tisk musí sloužit nejen za ohláškové prkno nebo za vyvolávací reklamy, ale musí počítat podpory a čety svobodomyšlných. Organizace jest prospěšná, přednášky jsou prospěšné, ale nehlavnějším faktorem a základním "činníkem" jest a zůstane tisk.

Ve středu, dne 29. ledna bylo tomu 171 let, co v Thetfordě v hrabství Norfolkském v Anglii narodil se Tomáš Paine, veliký myslitel a filosof. Tomáš Paine byl mužem, který do poslední chvíle svého života zápasil za svobodu duševní i tělesnou. Narodil se dne 29. ledna 1731. Celý svůj život věnoval veliké myšlené svobodě. V prosinci roku 1774 přibyl Paine do Ameriky a v té době započal zde rašení za neodvislost. Vzděl byl prosvícen předtuhou přístějí bojů. Paine dobře věda, že je tu třeba skutků, vrhl se s celým zápalom do politického života. V roce 1776 vydal knihu "Common Sense", která skutečně byla slovem, proneseným v pravý čas. A téhož roku 4. července vydáno bylo památné prohlášení neodvislosti. V roce 1787 vrátil se do Anglie. Krátce na to vypukla ve Francii revoluce, která vzbudila po celé Evropě veliký rozruch. Paine v roce 1791 vydal knihu "Rights of Man", v níž obhajoval zásady revoluce. Z té příčiny hrozilo mu pronásledování a aby to muto se vyhnul, uprchl do Francie. I zde — jako v Americe — vrhl se do proudu veřejného života. Zde vznikla památná díla "Věk rozumu", jež bylo jiskrou, která brzo vznitila plamen v srdcích těch, kdož dílo toto četli. V roce 1802 přibyl opět do Ameriky, ale zde přijat byl velice chladně, ač v roce 1785 kongres odhlasoval mu dar \$3,000 za čestné služby, jež prokázal neodvislosti. Příčinou toho-

to chladného přijetí byla kniha "Věk rozumu". Paine ubytoval se ve vesnici Greenwich v státě New York a zde bydlel až do své smrti. Zemřel dne 8. června 1809. Paine náležel k nejpřednějším průkopníkům volné myšlenky a z té příčiny památka 17letých narozenin byla důstojně americkými svobodáři oslavena.

V řadě úsudků o žurnalistech často vyskytnou se některé velmi zajímavé. Mnozí mají novináře jak náleží v žaludku a nevyvolují se o nich zrovna nejpochvalnější, jini uznávají je obtížnou jejich práci, mají pro ně slova uznání. Po bédonosev, dobře známý potlačovatel každého svobodnějšího smýšlení na Rusi, vyjádřil se o žurnalistech takto: "Žurnalisté jsou lidé, kteří něco jiného vidí a něco jiného píší, kteří píší, čeho by neměli psát a nepíší, co mají psát." Ale jiný ruský hodnostář vyjádřil se o žurnalistech takto: "Žurnalista musí mít vznešenou bytost dokonalého slechtice a tvrdou kůži egyptského osla. Žurnalista musí mít dále ocelové nervy; musí se všemu naučit a dělat, jakoby nevěděl nic, anebo nesmí nic vědět a dělat jakoby věděl všecko. Musí umět s nervou obhajovat list, pro nějž pracuje a bude mít za to právo. osm dní po své smrti být zapomenut..." Není vyloučena možnost, že oba úsudky jsou v jistém směru správné, ale nebylo by dobře, aby z toho činilo se pravidlo. Je mnoho těch, kdo k novinářství nejdou s čistým srdcem a snahou prospívat těm, pro něž píší, ale na druhé straně zase jsou tací žurnalisté, kteří dobře vědomi jsou si svého úkolu a poslání. Mezi žurnalisty jsou veliké rozdíly a ty patrnější jsou více než při kterémkoliv jiném povolání. Na žurnalistu v české Americe nehledí se tak, jak by se hleděti mělo. Jedni naň hledí jako na člověka, kterých se dá koupit za peníze dost a dost. Potřebuje-li jej někdo, pak se mu klaní a vlebí ho, nepotřebuje-li ho, při každé příležitosti otré si oň podpatky. Jest pravdou, že v mnohých případech zaviněny byly takové poměry novináři samotnými, kteří nesnažili se mezi čtenáři četu k stavu novinářskému vzbuditi. Zlechovali se navzájem a mezi čtenářstvem převládalo znenáhla mínění, že pro žurnalistu každá nadávka je dobrou. A poměry ty nezměnily se ani do dnešního dne. A poněvadž sami novináři nečiní ve většině případů žádné kroky k jejich nápravě, mělo by je učiniti čtenářstvo. Způsob je zcela jednoduchý: Podporovati a odebratratí jenom ty časopisy, které s čtenářstvem míní to dobře a upřímně a které psány jsou slušnými lidmi.

RUŠTÍ REVOLUCIONÁŘI V OHICAGU.

Už delší dobu zaměstnávají poměry v carské říši — bílé říši — široký svět. Denně dočítáme se různých posudků o nynějším stavu říše bílého cara, ale, žel, posudky ty nebývají vždy stejné, odporují si a dobře v nich je znatelné, že velké většině lidí jsou ruské poměry neznámou pevninou.

Na jedné straně je lícena Rus jako zem přeplněná bandity, loupežníky a teroristy nejhrubšího zrna a umíte-li čísti jen trochu mezi řádky, seznáte, že pisatel úvahy podobné nejraději všechny ty podvatné jedince viděl by na Sibienici. Dovíte se, že zločiny a nejhorší bezpráví jsou v Rusku na denním pořádku, ale židka dočtete se, že všechny ty nepokoje zavinejny jsou vlastně carskými úředníky, kteří v snaze potlačiti každé volnější smýšlení zabíhají příliš daleko. Mnohdy opět dočtete se o Rusku jako o zemi zcela pokojné a dovíte se, že to rašení mež lidem ničeho neznamená. A zase mezi řádky vyčtete, že car má mnoho pochopů, z nichž každý má knutu a ty knuty je zcela lehce schladí horké hlavy.

Kdo pozorně sleduje běh ruských událostí, ten přijde k následujícím zvědomím. Kvůli vředoutná i vybuchuje to v carské říši, ale ti lidé, kteří stojí tam v boji za svobodu, nemají nic společného se zločinci a žháři. Bílá Rus — jak uvylki jsme si nazývati říši carovu — je zemí široce se spoustami lidí málo vzdělanou a málo uvědoměnou. Je zemí v ohledu duševním málo vzdělanou a zanedbanou. Zejména lid

venkovský je silně zanedbán a je třeba hodné práce, aby získána byla náprava. A ten lid, který lícen je na straně jedné jako horda žhářů, lupičů a zločinců a na straně druhé jako stádo dobytka, na které stačí knuta, chce nový a lepší život, chce přirozenější a lepší společenské uspořádání. Chce, aby vzdělání bylo pro všechny stejně přístupné, chce do toho smutného a temného života ubohých, šlapných a utlačovaných vrstev zanést více slunce, více radosti ze života, více štěstí. Nechtějí jen nemožných, chtějí jen více lidskosti.

A za tyto své šlechtěné snahy jsou pronásledováni, tupeni, hanobeni, vězněni a posláni do státních vězení na Sibíř. Carská vláda v snaze potlačiti každý volný rozlet odvážných snů svobody neštítí se nejhorších prostředků. A není divu, že krev pronásledovaných někdy vzkypí a za násilí oplačí násilím. A řada mladých, nadějných lidí ocitá se na černé listině podvatných živil a dnem i noci skrývati se musí před slídícími zraky carských katanů. Mnozí přejahí do ciziny, aby aspoň na čas si oddychli a po čase opět se vrací, aby znovu vrhli se v zápas o lepší dobu ve své vlasti.

V posledním době veliké množství pronásledovaných přehá do Ameriky a na nějaký čas se zde usazují. Mnohde revolucionáři tvoří celé kolonie. Takovou jednu kolonii utvořili i v Chicagu v sousedství Wickerova parku. Jsou to jedinci velmi zajímaví a budí všeobecnou pozornost. Za těchto letních večerů usedají v parku a vášnivě hovoří o vzdálené vlasti, tolik trpí, z níž násilím byli vypuzeni, ale k níž všichni lnou siláckou láskou. Mnozí z nich už stáli v boji a kričeli vstří obnaženým bodákům policie i vojska. Slyšeli rachot pušek, připravovaných k výstřelu, ale oni šli vstří smrti, poněvadž byli přsvědčeni, že jejich krev nebude prolita nadarmo. Mnozí z nich celá léta prožili v žalářích a někteří seznámili se i se Sibíř. A nyní upřehnuvše do ciziny, připravují se k dalším bojům, neboť věří, že na Rusi přece jenom jednou zasvitne slunce nové a lepší budoucnosti.

Mezi revolucionáři je veliké množství dívek, které postavily se do jedné řady s muži. Mají tytéž snahy a jsou odvážné v boj za lepší a světlejší život ve své vlasti. A jak nadšené dovedou vyprávěti o svém snažení. V očích jejich je při tom oheň, v řeči síla a odvaha. Jsou vždy ochotny pozitivě věci přinésti ty největší oběti.

V minulých dnech zaznamenal rozhovor s jednou z těchto deer revoluce chcižský list "Tribune" a nepochybujeme, že zajímati bude i čtenáře naše. Reporter označeného listu přišel jednoho dne k ruské revolucionářce, o níž vyprávělo se, že jest vyzkyná ruské kolonie, a žádal za rozhovor. Byl překvapen, jak probudilou a vzdělanou byla.

Mluvila upřímně s nádechem navenosti, ale dovedla se oháněti citáty z Marxe, Darwina i Spencea, že budla údiv. Nerada mluvila o sobě, neboť považovala se za jednoho z vojáků ve veliké armádě bratří a sester, stejně smýšlejících.

"Já a vůdkyně?" řekla s úsměvem, když tázána byla na život četných svých přátel na západní straně Chicaga. "Pěknou bych byla vůdkyní, když ničeho nedělám, než pohodlně bydlím zde na Dvanácté ulici," pokračovala po chvílcevšem přemýšlením. "Vádeová zůstanou vždy tam, kde je jejich nutná třeba — na Rusi..."

"Přátě se, jak stala jsem se revolucionářkou?" řekla po chvíli. "Oh, je to obyčejná historie a těžko mohu se nyní rozpomenouti na podrobnosti. Pamatuji se, že jednou vypukla stávka v továrně, kde jsem pracovala. Tehdy byla jsem 14 roků staré děvče a nevěděla jsem mnoho o světě. Byla jsem devěctem nezkušeným a jen v nejtajnější záhybu své duše cítila jsem úpinné sympatie s těmi, kdo postavili se proti hrůš moei kapitálu. Ten pocit byl dosud nevyhraněný a povstal zajisté jen proto, že viděla jsem na jedné straně řady trpících a umčtených bratří a sester a na druhé straně naše chciždávce, kteří ač z morálně dělnictva bohatli, takže stále mohli žiti rozmařile a v radovánkách, přece s námi zacházeli jako s dobytčím. Cítila jsem ve svém neukněném srdci, že pravda a právo

je na straně dělnictva. Když vyhlášena byla stávka, přišla policie, neboť takovými cestami už chodí se na Rusi, že ruku v ruce s kapitálem jde vždy policie. Počítáje na mou nezkušenost, vzali mne do tovární úřadovny a vyzvídali na mně, kdo jsou vůdci stávky a kdo přemlouval mne, abych na stávku vyšla s nimi společně. Řekla jsem, že nevím... Tu oni s nejlahodnější úsměvy ve svých vyzířících tvářích řekli mně, že jsem hezké děvče a že budu v tom dobře, řeknu-li, kdo mluvil ke mně o takové věci jako je stávka... Splatila jsem jim úsměv, ale prohlásila jsem zase, že nevím. Zkusili to násilím, vyhrožovali mně i spílali, ale já znovu opakovala svoji odpověď: Nevím! Tu řekli mně, že odpověď vynutí si jinak a ukázali mně knutu... Přestala jsem se smáti, ale jaksi odvážněji a vzdorněji řekla jsem: Nevím! Za několik minut byla jsem propuštěna a odebrala jsem se do návoří, kde shromážděno bylo dělnictvo. Uznamenala jsem, že oči všech dělníků a výrazem žalu a bolesti obrátily se ke mně. Krácela jsem k nim a s úsměvem postavila jsem se do jejich řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých bratří a sester, mých spolupracovníků. Stávka neměla dlouhého trvání a skončila vítězstvím dělnictva. A tu častokrát se stalo, že moji spoludělnice prokazovali mně laskavosti a byli ku mně velmi vlidní z té příčiny, že jsem je nezradila... Ale zároveň v té době měla jsem největšího nepřítel v našem dozorei. Jedné soboty pozvalo mne jedno děvče, nedávno mne tak zlostně pohledě, že jsem se s úsměvem postavila jsem se do jejích řad. Když policisté a úředníci tovarny kráčeli okolo a viděli mne v řadách dělnictva, věnovali mně tak zlostný pohled, že se mi až srdce otřáso... Ale v následujícím okamžiku spčinuly na mně vlidné a přátelské pohledy mých